

دست خدا را در المپیک بالاتر از نفوذ عربستانی‌ها دیدم

سجاد گنج‌زاده: الگویم پهلوان رسول خادم است

رضا عیاسپور

آنقدر خوب کار کرد تا هیچ حرف و حدیثی برای المپیک شدن و تاریخ‌سازی‌اش باقی نماند. سجاد گنج‌زاده با درخشش در المپیک ۲۰۲۱ توکیو و کسب سکوی قهرمانی در این آوردگاه بزرگ، تنها طلایی تاریخ کاراته در این میدان بزرگ لقب گرفت. ستاره‌ای که حتی بعد از تاریخ‌سازی در بازی‌های المپیک، معتقد است

آرزوهای او در دنیای قهرمانی سقف ندارد. گنج‌زاده با تأکید روی ماندگاری در گردونه قهرمانی، همچنان به دنبال رکوردشکنی در کاراته جهان است. گنج‌زاده برای بازی‌های آسیایی هانگژوو و درخشش در این رویداد بزرگ نیز برنامه دارد. او اگرچه خود را سرباز ورزش ایران می‌داند اما از بی‌توجهی‌ها و خلف وعده مسئولان ورزش کشور نیز در مسیر سخت و دشوار رسیدن به سکوی قهرمانی در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۲ گلیه دارد. به همین بهانه با او هم‌کلام می‌شویم تا شرایط روز ملی‌پوش طلایی و تاریخ‌ساز کاراته ایران را از زبان خودش بشنویم.

القای کاراته را از چه سالی، در کدام باشگاه و تحت نظر چه استادانی آموختی؟
کاراته را از ۱۰ سالگی زیر نظر استاد

جنگجو در زادگاهم اسلامشهر و در باشگاه مصطفی خمینی این شهرستان آغاز کردم. تا رسیدن به کمر بند مشکی تحت نظر استاد جنگجو بودم، اما بعد

از آن با برادر بزرگترم و یک تعداد دیگری از دوستان مان جدا شدیم و مستقل تمرینات مان را زیر نظر برادرم دنبال کردیم. یک مدتی که مستقل تمرین کردیم، دکتر رضاخوش سیما را پیدا کردیم که استاد بزرگ و توانمندی بود. به همین دلیل تحت نظر او قرار گرفتیم و فعالیت کاراته را آنجا پیگیر شدیم.

به جز کاراته علاقه به رشته دیگری هم داری؟

یادم هست ۱۲، ۱۳ سال داشتم که محله ما یک برنامه استعدادیابی بسکتبال گذاشته بودند. من هم چون علاقه داشتم به ورزش رفتم و تست دادم و اتفاقاً در تست بسکتبال هم قبول شدم. بعد چون به بسکتبال هم علاقه داشتم در تیمی که تشکیل دادند، ثابت بازی می‌کردم. البته همزمان هم کاراته کار می‌کردم و هم بسکتبال. ولی یک مقدار که گذشت، وقتی فشار تمرینات کاراته زیاد شد و مسابقات هم سنگین بود، دیگر نمی‌توانستم بسکتبال هم تمرین کنم. به همین دلیل قید بسکتبال را زدم و روی کاراته متمرکز شدم. البته مطمئنم چون اراده قوی در کار و زندگی‌ام دارم، هر رشته ورزشی دیگری هم می‌رفتم مثل کاراته در آن هم موفق می‌شدم. اما از انتخابی که کردم راضی‌ام و حاضر نیستم کاراته را با هیچ رشته ورزشی دیگری عوض کنم.

دوره نوجوانی شر و بازیگوش بودی؟

اصلاً بچه بازیگوشی نبودم. اتفاقاً برعکس اینقدر ساکت و بی‌آزار بودم و سرم به کار خودم گرم بود که بین بچه‌ها به «بچه مثبت محل» معروف شده بودم.

هنوز هم در اسلامشهر زندگی می‌کنی؟
با افتخار هنوز هم همانجا در محله قدیمی و اسلامشهر ساکن هستیم. من عاشق خانواده، بچه محل‌ها و زادگاهم هستم. به همین دلیل خیلی تمایلی نداشتم محل زندگی و سکونت‌م را تغییر دهم.

الگوی ورزشی سجاد گنج‌زاده در دوره نوجوانی کدام قهرمان است؟

«رافائل آفایف» اسطوره کاراته آذربایجان و دنیای کاراته بهترین و بزرگترین الگوی ورزشی من بود که خیلی به او علاقه داشتم و دارم. علاقه‌ام به این اسطوره اندازه‌ای بود که بعد از موفقیت‌هایی که در دنیای کاراته کسب کردم، امروز او که الگوی دوران کودکی‌ام بود، تبدیل شده به یکی از بهترین رفقای ورزشی‌ام که ارتباط بسیار خوبی با هم داریم. سوای بحث فنی، از نظر اخلاقی هم خیلی چیزها از این مرد بزرگ یاد گرفتم که زندگی‌ام را تغییر داد. چیزی که ما را بیشتر به هم متصل کرده بود، زبان مشترک آذری بود که به همین واسطه خیلی راحت با هم ارتباط می‌گیریم و گفت‌وگو می‌کنیم.

یادم هست ۱۲، ۱۳ سال داشتم که محله ما یک برنامه استعدادیابی بسکتبال گذاشته بودند. من هم چون علاقه داشتم به ورزش رفتم و تست دادم و اتفاقاً در تست بسکتبال هم قبول شدم

البته از نظر اخلاقی و منش و راه و رسم پهلوانی الگوی ایرانی من جهان پهلوان «رسول خادم» است. من ارادت ویژه‌ای به آقا رسول دارم و از او به عنوان یک الگوی تمام عیار پهلوانی، جوانمردی و مرام و مردانگی خیلی چیزها مخصوصاً در دوره‌ای که کنار این بزرگمرد مشغول خدمت به مردم نیازمند در مناطق محروم هستیم آموختم.

اولین قهرمانی و مدالی که در عرصه بین‌المللی گرفتی را یادت هست؟

مسابقات سبکی کاراته در کشور هنگ‌کنگ اولین تورنمنت مهم بین‌المللی بود که من در آن با هزینه شخصی حاضر شدم. یادم هست آن موقع پدرم که همیشه مثل یک کوه پشتم بوده و حمایت کرده است، یک میلیون و هفتصد هزار تومان هزینه مسابقه و سفرم را پرداخت کرد. آن موقع یک میلیون و هفتصد هزار تومان پول زیادی بود. ولی پدرم که همیشه جوهره مشوق و حامی ما بود، نگذاشت خم به ابرویم بیاید. آنجا من طلا گرفتم و این اولین مدال خوشرنگ و مرغوب دوران ورزشی‌ام بود که خیلی به دلم چسبید و خیلی از اینکه توانستم پاسخ محبت و لطف پدرم را بدهم خوشحال بودم.

حسی که به اولین مدال بین‌المللی داشتید بیشتر بود یا وقتی از سکوی قهرمانی المپیک بالا رفتید؟

شاید برای مردم و از نگاه عموم مدال المپیک قشنگ‌ترین، مرغوب‌ترین و شیرین‌ترین مدال ورزشی برای قهرمانان به شمار می‌رود، اما برای من به عنوان ورزشکار اگرچه مدال المپیک از لحاظ ارزشی اندازه یک عمر عرق ریختن و زجر کشیدن ارزش دارد، اما معتقدم هر مدالی در هر دوره‌ای قشنگی، شیرینی و تلخی‌های مختص

